

siger det ærede Medlem, at han nok kan forstaa det, naar det er Folk, som have Penge, da Ægteskabet jo ogsaa kan faa Indflydelse paa de paagældendes fremtidige Formuestilstand, men for dem, der ingen Penge have, kan han ikke forstaa det. Men man kan dog ikke forlange eller blot tilstede, at Ægteskabsforstanderne skulde, før de antog Folk til Ægteskab, anstille Undersøgelse af deres Pengesager og sige til dem, hvor de fandt Penge: du maa skaffe Kurator, hvorimod de, hvor de fandt tomme Lommer, kunde sige: du kan stedes til Ægteskab uden Kurator. Reglen maa være ens for alle, og jeg skal anføre, at den, som ingen Penge har, kan dog gøre sig Haab og Forventning om en Gang i Livet at komme til nogle Penge, og selve Indgaaelsen af Ægteskabet, om det er godt eller daarligt Ægteskab i personlig Henseende, spiller ogsaa i økonomisk Henseende en meget væsentlig Rolle.

Det ærede Medlem mente, at de 5 Aar, der ere gældende med Hensyn til urefunderet Fattigunderstøttelse maatte nedsættes noget. Jeg tror ikke, der ved denne Lejlighed er Grund til at komme ind paa dette Spørgsmaal. Forholdet er dette, at Bestemmelsen her i denne Lov er overført fra Fattigloven. Skal man derfor til at forandre denne Bestemmelse her, bliver det ogsaa en Forandring af Fattigloven, og vil man til at forandre Bestemmelsen om Forældremagten, er det paa samme Maade en Forandring, der nærmere vilde høre hjemme paa et helt nyt Lovforslag om Forældremagtens Ordning. Det samme er Tilfældet, naar det ærede Medlem har noget imod, at militære i visse Tilfælde skulde skaffe Samtykke fra deres foresatte. Skulde man vedtage at forandre denne Bestemmelse, vilde det i Virkeligheden være det samme som at forandre den militære Lovgivning. Jeg tror, at man godt kunde lade denne Lov paa alle Punkter passere ganske jævnt, støttet paa den bestaaende Rets- og Lovtilstand, og hvis man mener, at der paa et eller andet Punkt i bestaaende Love — enten familieretlige, Fattiglove eller militære Love — er Ting, der burde rettes, er Vejen den: ikke at hænge det paa dette Lovforslag, men derimod at tage disse Sager op til selvstændig Behandling.

Det ærede Medlem klagede over, at der fremdeles forlanges Forlovere. Det var en forældet Institution, som burde afskaffes; men det ærede Medlem maa dog ikke overse, at hvad der nu kræves efter dette Lovforslag af Forlovere, er noget

langt mindre end, hvad der kræves efter den bestaaende Tilstand. Efter den bestaaende Tilstand kræver man, foruden at Præsten skal forlange Attester forelagt om alt muligt, at der tillige skal være to Mænd, der afgive Erklæring om, at det er dem bekendt, at der intet er til Hinder for det paagældende Ægteskab. I dette Lovforslag forlanges der ikke nogen saadan Erklæring, som tit kan være vanskelig at skaffe og vanskelig at give. Her forlanges kun Forlovererklæring angaaende de under Nr. 4 og 5 nævnte Betingelser. Det ene er, at Parterne ikke ere beslægtede eller besvoglede med hinanden i op- eller nedstigende rette Linie eller ere Hel- eller Halvsøskende, eller at Bruden ikke er Fæster eller Moster til Brudgommen, og det andet er, at ingen af Parterne er bunden ved noget tidligere bestaaende Ægteskab eller ved nogen lovgyldig Forpligtelse til at indgaa Ægteskab. Det er Ting, som det for de allerfleste maa være ret let at skaffe paalidelige Attester for, men der er for øvrigt den Bestemmelse, at skulde der virkelig være enkelt, som ere saa venne- og frændeløse, at de ingen have, der kunne attestere paa disse Punkter, saa kunne de ved Bevilling blive fri for at skaffe dette attesteret.

Det samme ærede Medlem mente, at Lovforslaget vilde stille sig for strengt over for Udlandinges Ægteskab. Jeg tror det ikke. Jeg opfattede i alt Fald ikke rigtigt, hvad det var, det ærede Medlem havde at indvende der. Jeg vil dog sige, at det ogsaa har sin Betydning, at man i Forholdet til andre Lande skaber en Ægteskabslovgivning, der ikke gør det lige ud ad Landevejen for Borgere i andre Lande, som der ikke kunne faa deres Ægteskab indstiftet, blot at begive sig hertil og faa Ægteskabet indstiftet, da det maaske, naar det kommer til Stykket, vil vise sig, at dette Ægteskab i det fremmede Land vil anses for ugyldigt. Det er noget, som tidligere gentagne Gange — ikke med dette Lovforslag for Øje, men af andre Grunde — har været Genstand for Forhandlinger mellem den danske og udenlandske Regeringer, idet det har vist sig, at det er noget, som ret almindelig benyttedes, at Personer, der ikke kunne faa deres Ægteskab indstiftet i Udlandet af en eller anden Grund, rejste til Danmark og bleve viede her, eller at en Mand, der vidste, at det Ægteskab, han ønskede at indgaa i det i Forhold til os fremmede Land, ikke der kunde opnaas, dog rejste her til Danmark og indgik Ægteskab til